

Lekce 10

Jak poznat Boží vůli

Jedním z nejdůležitějších klíčů k úspěšnému křesťanskému životu je naučit se poznávat Boží vůli. Jeho vůle obsahuje plán pro celý náš život i pro ta nejmenší rozhodnutí, místa kam chodíme, lidi se kterými vstupujeme do manželství, práce, které přijmeme, talenty, které používáme, schopnosti, které rozvíjíme, služby, do kterých jsme zapojeni, a mnoho dalších aspektů našeho života. Bůh chce, aby jeho děti rozuměly jeho vůli a těšily se z jejího naplňování. Boží vůle je pro nás ta nejlepší, a tak můžeme být hodně zklamáni, pokud ji nehledáme nebo ji nechceme naplňovat.

Lidé se liší v názorech na to, co je pro náš život nejlepší. Mnoho z nich dnes stále věří v jakousi sílu nazývanou „štěstí“, která řídí jejich životy. Když cítí, že jim štěstí přeje, koupí si los do loterie. Takoví lidé se rozhodují na základě pocitu „šťěstěny“. Jiní chodí k věštčům nebo jasnovidcům nebo věří v horoskopy. Ti, co nevěří v Boha, štěstěnu nebo horoskopy, říkají: „Věřím v sebe sama. Sám si řídím svůj život a nikdo jiný!“ Bible říká, že Bůh nechce, aby jeho děti byly duchovně zmatené. Chce, abychom měli v životě jasný směr. V listu Efezským 5,17 se píše: „Nežijte v nevědomosti, rozumějte Pánově vůli.“ (B21) Jako křesťan musíš být přesvědčen, že Bůh má plán pro tvůj život – dobrý a uspokojující. Bůh skrze proroka Jeremjášě řekl: „Já sám přece vím, jak o vás přemyslím, praví Hospodin. Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději.“ (Jeremjáš 29,11; B21) Je úžasné objevit Boží plán pro tvůj život.

OBSAH

Znovuzrození a Boží vůle
Modlitba a Boží vůle
Zbožnost a Boží vůle
Úloha Bible v určení Boží vůle
Duch svatý a křesťané
Bůh si používá okolnosti a lidi

CÍLE

1. Vysvětlit proč je pro poznání Boží vůle nezbytné znovuzrození.
2. Vysvětlit proč je pro poznání Boží vůle nezbytná modlitba.
3. Popsat spojitost mezi zbožností a poznáním Boží vůle.
4. Popsat, jak studium Božího slova pomáhá v hledání Boží vůle.
5. Vysvětlit, jakou úlohu hraje Duch svatý ve vedení života křesťanů.
6. Popsat, jakým způsobem Bůh používá okolnosti a lidi k vedení našich životů.

Znovuzrození a Boží vůle

Cíl 1: Vysvětlí, proč je pro poznání Boží vůle nezbytné znovuzrození.

Předtím, než budeme od Boha očekávat, že povede náš život, musíme se mu plně odevzdat. Bůh nezaslibuje vedení a směr pro ty, kteří se k němu neznají. Pomysli na nevěřící lidi. Bible o nich mluví jako o těch, kteří žijí v temnotě, ztraceni a bez Boha. Nespasení lidé žijí jakoby v mlze. Ocitl ses někdy v tak husté mlze, žes nemohl vědět, kam jdeš? Nemohl jsi vidět žádný orientační bod. Cítil ses zmateně a nebyl sis jist, jestli jdeš správným směrem. Cestování v takové mlze může být nebezpečné. Stejně tak nevěřící lidé nejenže riskují, že se ocitnou v nebezpečných situacích, ale také, že minou to dobré, co pro ně Bůh připravil. Jenom ti, kteří jsou odevzdáni Bohu, si mohou být jisti, že je Bůh povede. Apoštol Pavel napsal: „Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.“ (Římanům 8,14) Vztah mezi znovuzrozením a poznáním Boží vůle může být přirovnán ke vztahu mezi nastoupením do správného letadla a přistáním na správném

místě. Je to jako když nastoupíš do správného letadla – a letíš třeba i vysoko nad mraky, odkud nevidíš žádnou zemi pod sebou – ale nemusíš se o cestu strachovat. Můžeš v klidu sedět, protože víš, že pilot tvého letadla přesně ví, kam letí. A tak i ty, jsi-li součástí Boží rodiny skrze víru v Ježíše Krista, Bůh tě nepřestane vést a zjevovat ti svou vůli.

Prvním krokem k nalezení Boží vůle je znovuzrození. Pokud jsi od víry odpadl, nebo jsi ještě nikdy neodevzdal svůj život Kristu, řekni mu dnes, aby vstoupil do tvého života, odpustil ti tvé hříchy a byl tvým Králem a Spasitelem. Na konci této knihy nalezněš jednoduchou modlitbu, která ti poslouží jako návod jak pozvat Ježíše do svého života.

Modlitba a Boží vůle

Cíl 2: Vysvětlí, proč je pro poznání Boží vůle modlitba nezbytná.

Modlitba je v procesu poznávání Boží vůle velice důležitá. V listu Filipským 4,6; B21 se píše: „O nic nemějte starost, ale za všechno se modlete. O své potřeby prostě s vděčností Boha“. Je potřeba, aby křesťané mluvili s Bohem o všem, co jim leží na srdci. To zahrnuje i žádosti o vedení a porozumění Boží vůli. Jakub píše: „Schází-li někomu z vás moudrost, ať žádá Boha, a ten mu ji dá – je přece štědrý ke všem a bez výhrad!“ (Jakub 1,5; B21)

Smutné je, že modlitba je to poslední, co někteří chtějí dělat. Modlitba by nikdy neměla být naší poslední možností, ale raději pravidelnou součástí našeho života. Modlitba nás přibližuje k Bohu a posilňuje. Uvolňuje Boží požehnání a pomazání. V modlitbě trénujeme svou víru. „Každodenní modlitba je tělocvičnou duše.“ (Zwemer 1923)

Je zde třeba upozornit na dvě věci. Za prvé, když se modlíš, nečekej, že ti Bůh v jedné chvíli ukáže plán pro tvůj život a vše, co budeš dělat, na třicet let dopředu. To Bůh nedělá. Nepochybně zná celou naši budoucnost, ale provází nás krok za krokem. Stejným způsobem, jak nám zaopatřuje náš „denní chléb“, tak nás vede po krůčcích tak, jak potřebujeme. Proč? Bůh ve své moudrosti chce, abychom k němu přicházeli často, nejen v době krize nebo poté, kdy ho nějaký čas naprosto ignorujeme.

Za druhé, když se modlíš, buď ochoten přijmout Boží vůli. Někdy ve svých modlitbách říkáme Bohu, aby udělal to, co chceme my, místo toho, abychom ho žádali o zjevení jeho vůle. Tímto mu opravdu nepřenecháváme vedení nad svými životy. Mladá žena se například může modlit, aby ji Bůh vedl k jejímu budoucímu muži. A tak se modlí: „Drahý Bože, ty víš, kdo je ten muž, kterého bych si měla vzít. Připravil jsi ho pro mě a vedls jeho život. Bože, jsem ochotná přijmout kohokoli, koho pro mě máš, ale ať není prosím příliš malý a ať nechce být misionářem a ocenila bych, kdyby nepostrádal peníze.“ Víš, co je v takové modlitbě špatně? Co když má Bůh pro tuto mladou dívku úžasného muže, který je 160 cm vysoký a má malé finanční zdroje, ale obrovskou touhu zasáhnout ztracené lidi v Indii?

Další příběh je o kazateli, který ze dvou církví dostal pozvání, aby se stal jejich pastorem. Jedna církev byla v Edinburghu ve Skotsku a druhá v Glasgowě také ve Skotsku. Tento kazatel se modlil: „Pane, ukaž mi, do které z těchto dvou církví mám jít, ale prosím, ať je to Glasgow.“ Tento muž se už předem rozhodl. Modlíme-li se ve víře a důvěřujeme-li v Boží vedení, Bůh nás povede. Je jen na nás, jestli budeme následovat jeho vůli.

Zbožnost a Boží vůle

Cíl 3: Popiš spojitost mezi zbožností a poznáním Boží vůle.

Apoštol Pavel nám ukazuje důležitý klíč k poznání Boží vůle. Píše: „Pro Boží milosrdenství vás vyzývám, bratři, abyste vydávali své životy Bohu jako živou, svatou a příjemnou oběť; to bude vaše pravá bohoslužba. Nenechte se formovat tímto světem – raději se nechte proměňovat obnovou své mysli, abyste dokázali poznat, co je Boží vůle – co je dobré, náležité a dokonalé.“ (Římanům 12:1–2; B21)

Klíčem pro poznání Boží vůle je zbožnost. Zbožností se myslí, že Bůh je středem našeho života. Znamená to, že žijeme život, který se Bohu líbí. Jako křesťané jsme povoláni milovat Boha celým svým srdcem. Tato láska je prokázána naším každodenním životem v poslušnosti Bohu a jeho nařízením.

Ježíš řekl: „Jestliže mě milujete, zachovávejte má přikázání.“ (Jan 14,15; B21)

Pavel připodobňuje dobrý život ke konceptu obětování ve Starém zákoně. Izraelité poráželi zvířata a nabízeli je Bohu jako oběť

v poslušnosti nařízením, která byla dána Mojžíšovi. Prolitím krve zvířat si mohli být kající Izraelité jisti, že jim byly jejich hříchy odpuštěny. Tyto oběti byly obrazem konečné oběti, kterou učinil Ježíš za naše hříchy na kříži. Dnes už žádná zvířata zabíjet nemusíme. Ježíš zaplatit za naše celkové odpuštění.

Zbožnost znamená, že nabízíme sebe sama jako živou oběť Bohu. Jak na to? Naše životy mají být svaté a líbit se Bohu. Teď, když známe Ježíše, nemůžeme žít stejným životem jako předtím. Změna musí začít v naší mysli a odrážet se v našich postojích a chování. Nikdo nemůže očekávat Boží vedení, pokud není znovuzrozen, nemodlí se a – s Boží pomocí – nemění se ve zbožného člověka. To ovšem neznamená, že musíme být dokonalí, abychom slyšeli Boží hlas. Nikdo na zemi není bez chyby; každý dělá a bude dělat chyby. Ale kdykoli uděláme nějakou chybu, měli bychom jít k Bohu hned, jakmile nás Duch svatý usvědčí z našeho hříchu. Vyznávejme své hříchy. Jan píše: „Říkáme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda. Když ale své hříchy vyznáváme, Bůh je věrný a spravedlivý – odpustí nám naše hříchy a očistí nás od každé nepravosti.“ (1. Jan 1,8–9; B21) Ti, kdo žijí zbožný život a nepřestávají se modlit, mohou žít v jistotě, že Bůh sleduje každý jejich krok.

Bůh ví o každém člověku a ví, jak nás nejlépe vést. Žít v Boží vůli je hodno všech obětí i výzev, které s sebou zbožný život přináší.

Úloha Bible v určování Boží vůle

Cíl 4: Popiš, jak studium Božího slova pomáhá v hledání Boží vůle.

Někteří lidé si myslí, že Bible by jim měla dát odpověď na to, jakou barvu ponožek by měli nosit, jaký druh auta by si měli koupit, jestli jet na dovolenou na Miami nebo do Moskvy. Někteří dokonce otevřou Bibli na náhodné stránce, namátkově prstem vyberou verš a přečtou si ho s důvěrou, že k nim takto bude Bůh mluvit. Pochopte, prosím, že Bible je kniha principů. Pokud budeš doufat, že v Božím slově najdeš, jestli si máš koupit modrou nebo raději zelenou židli, jestli máš jezdit do práce vlakem nebo autem, můžeš být velice zklamán. Ale očekáváš-li, že tě Boží slovo naučí principy křesťanského života, budeš velmi obohacen. Tyto principy jsou základem pro nalezení Boží vůle. Přinášejí do našich rozhodnutí jasné světlo. Da-

vid napsal: „Světlem pro mé nohy je tvé Slovo, osvěcuje moji stezku.“ (Žalm 119,105)

A co jsou to ty velké principy?

Prvním principem je dát Bohu první místo ve svém životě. Ježíš řekl: „Hleďte především jeho království, spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Matouš 6,33) Mluvíme tu především o našich prioritách. V životě křesťana je nejdůležitější, aby Bůh byl na prvním místě. Nic nebude fungovat správně, dokud nebude mít prvenství v našem životě. Zamysli se nad tím, co nebo kdo je na prvním místě ve tvém životě. Je to Bůh? Je to tvá práce, záliby, přátelé, peníze nebo něco jiného? Bůh není proti tomu, aby ses radoval ze všech těchto věcí, ale nechce, aby s nimi musel soutěžit o tvou pozornost. On musí mít prvenství! Když si správně určíme své priority, mnoho otázek i nejasností ohledně Boží vůle vymizí. C. S. Lewis učil, že když necháme první věci na prvním místě, druhé nám budou přidány. Ale když posuneme druhé věci na první místo, ztratíme obě, první i druhé (1970, 280).

Druhým důležitým principem je učednictví. Ježíš řekl: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.“ (Matouš 16,24; B21) My všichni jsme povoláni k tomu, abychom následovali našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, sloužili mu a poslouchali ho. Oči učedníků byly zaměřeny na Ježíše. On musí být středem našeho obrazu. V jedné berlínské galerii je vystaven obraz Adolfa Menzla (1815–1905). Unikátní na obraze je, že je nedokončený.

Autorovým záměrem bylo zachytit Fridricha II. Velikého, jak rozmlouvá se svými poradci. Namaloval poradce a pozadí a ve středu plátna nechal místo na krále, který je načrtnut pouze uhlem. Adolf nestihl obraz dokončit a Fridrich tak už nikdy na obrázku nebude. Je Ježíš skutečně na obrázku tvého příběhu? Je jeho středem? Až zemřeme, nebude záležet na tom, kolik peněz jsme kdy našetřili nebo kolik jsme měli přátel. Tou nejdůležitější otázkou bude, jestli jsme věrně milovali svého Pána a sloužili mu.

Jak se tedy naučit principům Bible? Musíme číst a studovat Bibli, pozorně poslouchat, když někdo káže Boží slovo. Musíme tomu věnovat čas i úsilí a výsledek bude naprosto neocenitelný.

Duch svatý a křesťané

Cíl 5: Vysvětli, jakou úlohu hraje Duch svatý ve vedení životů křesťanů.

V Bibli najdeme mnoho veršů, které nám prozrazují, co všechno pro nás Duch svatý dělá. Zde jsou dva příklady: v listu Římanům 8,14 se píše: „Všichni, kdo se dají vést Božím Duchem, jsou totiž Božími syny.“ (B21) Ježíš řekl: „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.“ (Jan 16,13) Co to znamená? Duch svatý je věřícím lidem jejich osobním rádcem. Po mnohá staletí menší i větší nákladní lodě spoléhaly na vnější metody navigace. Kormidelník se řídil hvězdami nebo plul podél pobřeží, pokud to bylo možné. Pak byl vynalezen kompas. Ještě později bylo vynalezeno rádio, sonar a radar, které pomáhaly v navigaci. To vše byly vnější metody navádění. V padesátých letech devatenáctého století byly zavedeny nové způsoby navádění, které nevyžadovaly pozorování hvězd, země a přijímání rádiových vln ani žádnou jinou vnější podporu. Tento nový vnitřní navigační systém se nazývá gyrokompas. Díky této vnitřní navigaci byla ponorka s jaderným pohonem schopna plout z Havaje na Severní pól pod ledem a odtud po celou dobu pod vodou do Anglie. Uvažuj o Duchu svatém jako o své vnitřní, živé, vševědoucí, všemocné a osobní navigaci pro svůj život.

Budme konkrétní. Co znamená, když řekneme, že bychom se měli nechat vést Duchem svatým? Promlouvá k nám vždy jen slovy? Mnoho lidí prohlašuje: „Bůh řekl...“ nebo „Bůh mi řekl...“, i když jim Bůh neřekl vůbec nic. Nikdy takto nemluv. Hraničí to s rouháním. Někdy můžeme Ducha svatého slyšet mluvit, ale není to jeho běžný způsob komunikace. Co nám Duch svatý zjevuje? Říká nám, jakou značku deodorantu nebo jakou pastu na zuby bychom si měli koupit? To je velice nepravděpodobné. Hned v začátcích naší cesty s Bohem většina z nás pochopila, že nám Bůh dává celkem velkou svobodu v rozhodování o běžných věcech denního života. Lidé, kteří chtějí, aby jim Bůh řekl, jak se mají dnes učesat a jaké ponožky si mají vzít, musí duchovně dospět. Bůh nám dal mozek, abychom dokázali zvládat tyto všední aktivity. Nemusíme se bát, že zhřešíme, když se Boha nezeptáme, jakou pastu na zuby bychom měli použít. Zde jsou čtyři skutečnosti o vedení Duchem svatým, které bychom si měli zapamatovat.

- Vedení Duchem svatým přichází obvykle v podobě stálého pocitu, který nás neopouští. Je to víc než pouhá chvilková touha nebo pocit. Často Bůh takto volá lidi do služby. Duch svatý nám připomíná toto povolání do služby ve dne i v noci; neopouští nás to.
- Duch svatý nás často ochraňuje pocitem, který dává našemu srdci i mysli před nebezpečným směrem, kterým se chceme dát, nebo skutkem, který chceme udělat.
- Duch svatý nás svou komunikací přivádí tam, kde může plně využít toho, kým jsme. V 8. kapitole Skutků je Filip Duchem veden k etiopskému eunuchovi, aby mu svědčil o Kristu. Výsledkem toho je, že Etiopan přijímá Ježíše i křest.
- Duch svatý nám dává pokoj a potvrzuje, že jsme na správné cestě a v Boží vůli. Pokud z Boží vůle odbočíme, Duch svatý nám to rychle ukáže. Popros Boha, aby tě denně vedl svým Duchem svatým a očekávej jeho pomoc. Pečlivě porovnávej každý dojem, o kterém si myslíš, že je z Ducha, s principy v Bibli. Pokud je takový dojem z Ducha, bude vždy v souladu s Božím slovem.

Bůh si používá okolnosti a lidi

Cíl 6: Popiš, jakým způsobem Bůh používá okolností a lidí k vedení našich životů.

Bůh si používá naše okolnosti

Okolnosti jsou události, které se dějí kolem nás nebo nám samým. V 19. kapitole Skutků přichází Pavel do Efezu. Bůh skrze něj mocně jedná, ale Pavel také musí čelit silné opozici. I přesto Pavel věděl, že je Boží vůlí, aby tam zůstal a neodešel. Jak? Díky okolnostem. V 1. listu Korintským 16,8–9 Pavel píše: „Až do Letnic ale zůstanu v Efezu, neboť se mi tu otevírají veliké a slibné možnosti, i když je tu mnoho protivníků.“ (B21) Pavel nemusel nutně slyšet hlas zhůry, říkájící: „Zůstaň v Efezu!“ Podle toho, jakým způsobem Bůh v tom městě jednal, jak lidé docházeli spásy a také podle potřeby učit nově obrácené lidi Pavel věděl, že ještě není čas odejít.

Představ si okolnosti jako dopravní světla. Jaký je význam dopravních světel? V dopravním provozu ti světla dávají signál, kdy můžeš jet a kdy musíš zastavit. Mnoho nehod je způsobeno právě

tím, že těmto signálům lidé nevěnují dostatečnou pozornost. Bůh často používá okolností, aby usměrňoval náš život.

Řekněme například, že vnímáš, že by ses měl přestěhovat do jiného místa. Toužíš po změně prostředí. Chtěl bys sloužit Bohu v jiném městě nebo dokonce v jiné zemi. Ale tvoje okolnosti ti zabraňují udělat takové rozhodnutí: v novém prostředí se ti nenabízí žádná práce ani ubytování, tvůj kamarád je silně proti tomu a ani ty sám v takovém rozhodnutí nemáš pokoj. Takže se horlivě modlíš: „Pane, ukaž mi, jestli je tvou vůlí, abych se přestěhoval.“ Pak trpělivě čekáš na Boha, aby tě vedl. Nakonec vidíš, že okolnosti se vůbec nezměnily. Žádná nabídka práce nepřišla. Tvůj kamarád s tebou stále nesouhlasí. Žádný náznak toho, že bys mohl získat bydlení. A pokoj do tvého rozhodnutí prostě nepřichází. Takové okolnosti jsou velice spolehlivým ukazatelem, že Bůh nechce, aby ses přestěhoval.

Je hloupé vrhnout se do věcí, když ti Bůh skrze tvé okolnosti naznačil, že by ses o to neměl pokoušet. V Příslaví 22,3 čteme: „Rozvážný vidí hrozbu a vyhne se jí, prostáčci však jdou dál, až na to doplatí.“ (B21)

Můžeš se ptát: „Ale není to tak, že ďábel se nás někdy snaží zastavit a zničit naši víru právě tím, že nám do cesty staví překážky? Jak poznám, že zrovna tyto okolnosti jsou červenou od Boha, nebo překážkou od ďábla?“ Je pravdou, že ďábel se nás často snaží zastavit, zvláště když jsme dychtiví plnit Boží vůli. Bible nám jasně říká, že ďábel je jak řvoucí lev, který chodí kolem a hledá, koho by pohltil (1. Petrův 5,8). Pavel napsal, abychom na sebe vzali plnou Boží zbroj, a byli tak schopni odolat ďáblovým svodům (Efezským 6,11). A proto musíme zůstat Bohu na blízku a být duchovně silní.

Pamatuj si ale, že ďábel není vševědoucí jako Bůh. Satan a jeho síť démonů, byť nelítostných a zuřivých, mají své limity. Ďábel neví o celé spletitosti krásného Božího plánu pro náš život a také nemůže vědět, jakou cestou Duch svatý vede své děti po celém světě.

Apoštol Pavel píše: „Kdo z lidí rozumí člověku než jeho vlastní duch? Stejně tak Boha nezná nikdo než Boží duch. My jsme však nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom rozuměli, čím nás Bůh obdaroval.“ (1. Korintským 2,11–12; B21) Jediné, co ďábel může, je obtěžovat nás, snažit se nás zmást, když hledáme Boží vůli, a postavit nám do cesty překážky, když ji najdeme. Bůh nám dal jasný směr. Abychom rozptýlili možné nejasnosti, podívejme se, co se zbožní křesťané během minulých století naučili:

- Poznej, že Bůh není původcem zmatení.
- Zůstávej v Božím slově.
- Nepřestávej se modlit za jasnost myšlenek.
- Prohlašuj Boží zaslíbení o vedení tvého života.
- Sdílej své obavy s dospělým věřícím, který se zajímá o tvou duchovní kondici a může tě správně nasměřovat.
- Vytrvej, dokud tvá nejistota nezmizí.
- Nedělej žádná unáhlená rozhodnutí.

Ježíš jim odpověděl: „Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli: ‚Zdvihni se a vrhni se do moře‘ – stane se to.“ (Matouš 21,21) Ježíš toto řekl, protože věděl, že do našeho života přijdou těžkosti a ďábel nám bude házet klacky pod nohy, aby nám znemožnil žít v Boží vůli. Ježíš chtěl, abychom věděli, že máme autoritu zbořit cokoli, co nám ďábel postaví do cesty.

Když jsme vedeni Duchem svatým, Duch nás upozorní na možná nebezpečí v našich životech. Nejsi rád, že nemusíš najít ten správný směr svého života sám? Zamysli se dneska nad tím, jestli ti Bůh nechce skrze tvé okolnosti něco říct. Může být užitečné, když si na papír napíšeš všechny okolnosti, nad kterými je potřeba se zamyslet.

Bůh si používá druhé lidi

Přijímáš rád rady druhých lidí? Někteří lidé moc ne, protože se bojí, že by jim druzí mohli říct to, co nechtějí slyšet – třeba pravdu. Někteří zase nechtějí, aby jim někdo radil, protože se bojí, že by mohli být svedeni ze své cesty. Jiní lidé se zase cítí trapně požádat o radu nebo o konzultaci, protože by mohli vypadat jako blbci. To je pravděpodobně ten nejhorší důvod proč nevyhledat pomoc. Hledání rady není znakem slabosti nebo nevzdělanosti, Bible naopak říká, že vyhledat radu je velice moudré.

Zamysli se nad těmito dvěma verši:

- Hlupák je přesvědčen, že jde správně, kdo je však moudrý, dá si poradit. (Příslaví 12,15; B21)
- Svůj boj vyhraješ díky dobrým radám, ve množství rádců je záchrana. (Příslaví 24,6; B21)

Nazáleží na tom, kdo jsi – jestli jsi bohatý nebo chudý, vzdělaný nebo nevzdělaný – když stojíš před vážným rozhodnutím o Boží vůli, které ovlivní tvůj život i život lidí kolem tebe, měl bys vždy vyhledávat radu u zbožných lidí. Tím, že se o svém rozhodnutí poradíš s druhými lidmi, dovolíš Bohu, aby se do tvého života vložil a mluvil k tobě. Důležité ovšem je, abys mluvil s těmi správnými lidmi, kteří opravdu milují Boha, jsou plni Ducha svatého, zbožní, slouží věrně Bohu, chtějí pro tvůj život to nejlepší, co Bůh připravil a kdo jsou známi pro moudrost. Když hledáš radu u lehkomyšlného člověka, snadno dostaneš špatnou radu. Dánské přísloví říká: „Ten, kdo staví podle rady každého člověka, bude mít šikmý dům.“ Ve tvé církvi je pravděpodobně několik lidí, kteří by tě rádi vyslechli a poradili ti. Tvou první volbou by však měl být tvůj pastor, starší, diakon, učitel nebo jiný vedoucí.

Závěr

Poznání a naplňování Boží vůle není děsivou mystickou zkušeností. Bůh nás touží vést svým směrem. Nejšťastnější lidé jsou ti, kteří znají a plní Boží vůli. Významný skotský misionář a objevitel Afriky, David Livingstone, strávil mnoho let ve vzdálených koutech afrického kontinentu. Častokrát byl nemocný a čelil bezpočtu tíživých situací. Jednou ho napadl lev, který ho potrhá tak, že jedna jeho ruka byla prakticky nepoužitelná. I přesto, že ztratil své přátele a své milované, prohlásil: „Raději budu v srdci Afriky a v Boží vůli než bez Boží vůle na trůně Anglie.“ (Trivette, „Stay in this Field”)

Pokud hledáš Boží vedení a vůli pro svůj život, zapamatuj si toto:

1. Vše začíná tvým spasením a upřímnou touhou hledat Boží vůli.
2. Modli se a žádej Boha, aby ti ukázal svou vůli.
3. Snaž se zachovat si zbožný způsob života s Boží pomocí.
4. Vedení hledej v Božím slově a v jeho principech.
5. Důvěřuj Duchu svatému, že tě povede.
6. Buď pozorný k tomu, zda Bůh nepoužívá tvé okolnosti, aby něco ve tvém životě změnil.
7. Obracej se pro radu ke zbožným lidem.

Odkazy

Lewis, C. S. 1970. God is the Dock—Essays on Theology and Ethics. The Trustees of the Estate of C. S. Lewis. Trivette, Ken. Stay in this Field. <http://www.sermonsearch.com/content.aspx?id=15759> (accessed Aug. 2, 2007).

Zwemer, Samuel M. 1923. Call to Prayer. New York: Marshall Bros.

VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Žalm 119,105

Příslaví 12,15

Příslaví 22,3

Jeremiáš 29,11

Římanům 8,14

Římanům 12,1–2

Efezským 5,17

Jakub 1,5

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Jak víme, že Bůh chce, abychom znali jeho vůli?

- a) Protože to dává smysl.
- b) Protože to říká Bible.
- c) Všechna náboženství na světě zdůrazňují důležitost poznání boží vůle.

2. Co je zásadní pro získání Božího vedení do našich životů?

- a) Musíš být znovuzrozen.
- b) Musíš být pokřtěn.
- c) Musíš chodit každou neděli do církve.

3. Jak nám modlitba pomáhá najít Boží vůli?

- a) Skrze modlitbu vyjadřujeme svou touhu po Božím vedení a věříme, že Bůh odpoví.
- b) Díky modlitbě zažiješ pokoj a budeš se cítit lépe.
- c) Modlitba je jediným způsobem jak získat Boží náklonnost.

4. Bůh nám neřekne v jedné chvíli, jak bude celá naše budoucnost vypadat, protože

- a) rád nechává své děti, aby trochu bojovaly, předtím než jim nabídne své vedení.
- b) neví, jak naše budoucnost bude vypadat, zná jen její část.
- c) chce, abychom k němu přicházeli často a byli na něm závislí.

5. Která z odpovědí ukazuje správný postoj v modlitbě za poznání Boží vůle?

- a) „Bože, chci znát tvou vůli, ale dej mi prosím několik dalších možností.“
- b) „Bože, chci znát tvou vůli a poslouchat tě, ať to stojí cokoli.“
- c) „Bože, chci znát tvou vůli, pokud to nepřekazí moje plány.“

6. Zbožnost je klíčem k poznání Boží vůle, protože zbožný člověk

- a) nikdy nechybuje ani nehřeší.
- b) ukazuje, že jeho život je živou obětí Bohu.
- c) ví, že je lepší než ostatní.

7. Hodnota Bible je v tom, že

- a) nám slouží jako základ pro porozumění Boží vůle.
- b) je příliš složitá a od věci.
- c) nám ukazuje, jakou barvu a styl oblečení bychom měli nosit každý den.

8. V této lekci je Duch svatý přirovnán k

- a) meteorologovi.
- b) prodavači, který se tě snaží přinutit koupit své zboží.
- c) vnitřnímu, všemocnému osobnímu navigátorovi.

9. Když v hledání Boží vůle hledáš radu u druhého křesťana,

- a) je to známka toho, že nedůvěřuješ Bohu.
- b) je to známka tvé slabosti a nedospělosti.
- c) dáváš Bohu šanci, aby vstoupil do tvého života a mluvil k tobě.

10. Které charakteristiky by měl mít ten, kdo ti chce poradit?

- a) Vzdělání v poradenství, alespoň tři roky praxe, být zaměstnancem v rostoucí církvi nebo mít soukromé poradenské centrum.
- b) Milovat Boha, být naplněn Duchem svatým, být zbožný, sloužit věrně Bohu a chtít pro tvůj život to nejlepší, co pro tebe Bůh připravil, a mít moudrost.
- c) Mít alespoň padesát let, být pokřtěn, být členem sboru, zpívat ve chvále, vyučovat v besídce a rád poslouchat problémy druhých lidí.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Poznámka: Pokud jsi odpověděl špatně, podívej se na odkaz v závorkách, který tě zavede zpět do dané lekce.

1. b (10.1)
2. a (10.1)
3. a (10.2)
4. c (10.2)
5. b (10.2)
6. b (10.3)
7. a (10.4)
8. c (10.5)
9. c (10.6)
10. b (10.6)

O AUTOROVI LEKCE

Joe Szabo je misionář, je ženatý a má tři děti. Nyní pracuje na Global University's Center pro evangelizaci a učednictví. Věnoval se zakládání církví a v letech 1991 – 2004 byl učitelem Bible ve Španělsku. Předtím, než se stal misionářem, byl pastorem ve Spojených státech.

